

РЕШЕНИЕ

№ 86

гр. Силистра, 05.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СИЛИСТРА в публично заседание на втори ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Пламен Н. Димитров

при участието на секретаря Антоанета Н. Ценкова
като разглежда докладваното от Пламен Н. Димитров Търговско дело № 20223400900021 по описа за 2022 година

Искове с правно основание чл. 429, и чл. 432 от КЗ, и чл. 86 от ЗЗД.

Ищецът – Ж. Л. Р., с постоянен адрес гр. Силистра, общ. Силистра, обл. Силистра, бул. "В.Т." №..., чрез адвокат А. С. Б. от АК - Силистра, личен номер на адвоката 1500010975, с адрес на адвокатски офис: гр. Силистра, ул."Илия Блъсков" № 1, моб. телефон:, пълномощник, съгласно нотариално заверено пълномощно на Посолство на Република България в гр. Брюксел, изх. № 3850/29.12.2021 год., на Завеждащ „Консулска служба” Малин Месалски. СЪС СЪДЕБЕН АДРЕС: гр. Силистра, ул."Илия Блъсков" № 1, моб. телефон: ищецът желае съда да осъди ответника, да заплати на ищеца обезщетение в размер на 150 000 лева /сто и петдесет хиляди лева/, представляваща разлика между първоначално претендирания, размер от 200 000 лв., и изплатената от застрахователната компания сума от 50 000 лв., на Ж. Л. Р., за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания, в резултат на ПТП от 08.06.2017 г., при което е причинена смъртта на баща му Л. Р. Т., ведно със законната лихва върху претендираната главница - от датата на уведомяване на застрахователя с молба - претенция /02.02.2022г./, до датата на окончателното изплащане на обезщетението, както и направените по делото деловодни разноски;

Прави доказателствени искания за установяване на твърдените от него факти и обстоятелства.

Ответникът – „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО ЕВРОИНС“ АД, с ЕИК 121265113, със седалище и адрес на управление гр. София, общ. Столична, п.к. 1592, р-н Искър бул. " Христофор Колумб" № 43, представлявано в процеса от процесуален представител изразява становище за допустимост, но неоснователност на исковите претенции. Не оспорва наличието на застрахователно правоотношение за процесния автомобил, както и това, че водачът му е признат за виновен с влязла в сила присъда за смъртта на бащата на ищеца. Ответникът потвърждава, че по реда на чл. 380 от КЗ, е сезиран в качеството си на застраховател, като изплатил на ищеца обезщетение в размер на 50 000 лв. Ответникът оспорва наличието на твърдяната от ищеца силна духовна връзка

между ищеца и агиалия, оспорва и размера на претендираното обезщетение. Оспорва претендирания начален момент на акцесорната претенция за лихви.

Съдът, след като се запозна с материалите по делото прие за установено следното:

По твърдение на ищеца на а 08.06.2017г. около 09:00 ч., по път 1-7, км.25+885, в посока гр. Алфатар - гр. Дулово водачът Валентин Илиев Вълков, адрес в гр. С., ул. „Л.” №....., при управление на МПС, л.а. марка „Тойота”, мод. ”Авенсис”, с рег. № СС АМ, виновно нарушил правилата за движение по пътищата - чл. 8, ал. 1 от ЗДвП, чл. 15, ал.1, пр. 1 от ЗДвП, чл. 16, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, и чл. 20 ал. 2 от ЗДвП, по повод на което причинил ПТП, с автомобил „Мазда 323 Ф” с рег.номер СС .. РВ, управляван от А. Н. Р. - като и трите /наказателни,съдебни/ инстанции са приели че не е налице съпричиняване. При осъществяването ПТП, са пострадали седем лица, четири, от които са починали. Сред починалите вследствие посоченото ПТП е и Л. Р. Т. - който е, пряк родственик, наследодател и баща на ищеца Ж. Л. Р..

По повод настъпилото ПТП, било образувано ДП № 13/2017 г. по описа на ОСЛО-ОП-Силистра, /като ДП №1886 ЗМ-288/2017 г., по описа на РУ на МВР Силистра, по реда на чл.212, ал.2 от НПК, е образувано с изготвянето на протокола за извършено неотложно действие по разследването - Оглед на ПТП/ наблюдавано по пр. пр. № 3019/2017 г. на ОП Шумен/. Въз основа на внесен обвинителен акт от ОП Русе, пред Окръжен съд - Русе, е образувано НОХ Дело № 3 79/2018г. Посоченото дело е приключило с присъда, от 14.01.2019 г., по силата, на която подсъдимият В. И. В., е признат за виновен по повдигнатите му обвинения, поради което и на основание чл. 343, ал. 4, чл. 343, ал. 3 б.”б”, вр. чл. 342, ал.1, пр.3 от НК и чл. 54, ал.1, и чл. 343г от НК, е осъден на лишаване от свобода, за срок от - четири години и лишаване от право да управлява МПС, за срок от - пет години.

Присъдата от 14.01.2019 г., по НОХ Дело № 379/2018 г., по описа на ОС Русе, след обжалване, е потвърдена изцяло, с Решение № 100002/23.02.2021 г., по ВНОХД № 392/2019 г., на Великотърновски апелативен съд. Апелативното решение и след обжалването му пред Върховен касационен съд на Република България, с Решение № 60113/21.06.2021 г., постановено по наказателно дело № 421/2021 г., - е потвърдено изцяло, с което постановената първоинстанционна присъда е също потвърдена - изцяло, респ. е влязла в сила като окончателна присъда /за деянието на В.И. В., по повод осъществяването ПТП на 08.06.2017 г./

Видно от приложеното удостоверение за наследници, Ж. Л. Р., е наследник /син/ на починалия /при ПТП от 08.06.2017г/ - Л. Р. Т..

Видно от представените документи - протоколи за оглед, и заверени преписи от съдебни актове, като и от справката, извършена на страницата на Информационен център към Гаранционния фонд, към момента на ПТП, за МПС л.а. марка „Тойота”, модел „Авенсис” с рег.номер СС АМ, е имало валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите № BG/07/516003215336, с валидност от 00.00 ч., на 23.12.2016 г., до 23:59 ч. на 22.12.2017 г., при Застрахователно дружество ЕВРОИНС АД, с ЕИК 121265113. Наличието на застрахователно правоотношение с ответника не се оспорва.

По реда на чл. 380 от Кодекса за застраховането ищецът отправил претенция до застрахователя на отговорния за ПТП водач - Застрахователно дружество ЕВРОИНС АД, с ЕИК 121265113, с искане да бъде определено и изплатено застрахователно обезщетение същата е заведена с рег. № 834/02.02.2022г., по която е заведена щета №/2022 год., С писмо изх. Рег. № 834/2/28.02.2022 год., застрахователя определил и изплатил застрахователно обезщетение за неимуществени вреди в размер на 50 000 лв. Изплатената сума не удовлетворила ищеца, което и станало причина да инициира настоящото производство претендирайки допълнително обезщетение в размер на още 150 000 лв. Позовавайки се на чл. 429, ал. 3 от КЗ, и обстоятелството, че уведомил застрахователя на 02.02.2012г., ищецът претендира законната лихва върху търсената главница от посочената дата до окончателното ѝ заплащане.

От заключението на вещото лице изготвило назначената от съда съдебно психиатрична експертиза може да се установи, че у ищеца Ж. Р., се констатира разстройство в адаптацията с протрахирана депресивна реакция. Заболяването е възникнало около месец след смъртта на баща му, което мотивирало експерта – медик да приема наличие на като причинно – следствена връзка. Според вещото лице душевната травма у ищеца е била с висок интензитет и е довела до отключването на заболяването, което на практика представлява свръхмерна реакция на скръб и траур. От заключението се установява още, че ищеца е получил разстройство в адаптацията с протрахирана депресивна реакция, което е психично разстройство с предилекционно засягане на емоциите, но задоволително е преодолел състоянието след приложено медикаментозно лечение. Става ясно също, че за да преодолее емоциите от загубата на баща си първоначално ищецът прибегнал, към употреба на алкохол, но в последствие това се психичното състояние на ищеца се подобрило.

От показанията на разпитаните в съдебно заседание свидетели може да се установи, че ищецът преживял много тежко смъртта на баща си, което рефлектирало върху душевното му здраве. По тези причини се наложило ищецът да приема медикаменти включително и по настоящем. Свидетелите съобщават, че бащата и сина били много близки и взаимно се подкрепяли във всички житейски ситуации. Макар покойният Л. Туран да е живеел приоритетно в България свидетелите единодушно съобщават, че всяка година ходел да работи за по 5-6 месеца в Белгия при ищеца.

Спор относно механизма на ПТП и наличието на валидно застрахователно правоотношение обусловило пасивната процесуална легитимация на ответника и предявената пред него извън съдебна претенция няма.

от правна страна:

Съдът намира предявените искове за допустими, предвид на това, че са подадени от активно легитимирано лице имащо правен интерес от производството. Разгледани по същество съдът намира исковите претенции за частично основателни по следните причини:

По изложени по – горе съображения съдът приема за доказани обстоятелствата относно процесното ПТП, неговият механизъм и вината на застрахования при ответника водач. По делото липсва спор относно наличието на валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“ обусловила пасивната процесуална легитимация на ответника.

Спорният въпрос е размера на дължимото обезщетение за претърпени от ищеца неимуществени вреди изразяващи се в преживени душевни болки и страдания. По твърдения на ищеца същият преживял тежко смъртта на баща си с когото били в изключително силна емоционална връзка. Загубата повлияла на емоционалното състояние на ищеца водейки до психично заболяване чието лечение продължило и до инициране на настоящото исково производство.

Ответникът оспорва наличието на силна духовна връзка между загиналия Л. и ищеца, като в тази връзка приема, че изплатеното вече обезщетение в размер на 50000 /петдесет хиляди/ лева е достатъчно за да възмезди ищцовите душевни болки и страдания.

Съдът счита, че са налице всички елементи за формиране на отговорност за непозволено увреждане - действие, вина във формата на непредпазливост, причинна връзка и вреди. Отговорността на застрахователя е функционално обусловена и по правило тъждествена по обем с отговорността на деликвента. Налице е валидно застрахователно правоотношение, което ангажира отговорността на ответника по силата на чл. 432, ал. 1, от КЗ.

Съгласно разпоредбата на чл. 52 от ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост, което понятие не е абстрактно, а е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които следва да се отчетат от съда при определяне на размера на обезщетението – възрастта на увредения, общественото му положение, /ППВС № 4/1968 год./, включително настъпилите в страната в обществено-икономически план промени в сравнение с момента на настъпване на вредата /Решение № 1599/22.06.2005 год. по гр.д. № 876/2004 год. на ВКС, IV г.о./ и икономическата

конюнктура на даден етап от развитието на обществото /Решение № 749/05.12.2008 год. по т.д. № 387/2008г. на ВКС, II т.о. и решение № 124/11.11.2010 год. по т.д. № 708/2009 год. на ВКС, II т.о./, стояща в основата на нарастващите във времето нива на минимално застрахователно покритие за случаите на причинени на трети лица от застрахования неимуществени вреди /решение № 83/06.07.2009 год. по т.д. № 795/2008 год. на ВКС, II т.о./. При определяне на обезщетението се съобразяват характера и тежестта на вредите, тяхното проявление във времето и цялостното неблагоприятното отражение на увреждащото деяние в патримониума на увредените лица.

В настоящия случай неимуществените вреди са във формата на психически болки, стрес и свързаните с тях промени в начина на живот и в ежедневието.

Характерът и тежестта на вредите бяха установени от заключението на вещото лице изготвило назначената от съда съдебно психиатрична експертиза. Експертът съобщава, че е налице като причинно –следствена връзка между състоянието на ищеца и внезапната смърт на неговия баща. Според вещото лице душевната травма у ищеца е била с висок интензитет и е довела до отключването на заболяването, което на практика представлява свръхмерна реакция на скръб и траур. От заключението се установява още, че ищеца е получил психично разстройство с предилекционно засягане на емоциите. Становището на експерта се потвърди и от показанията на разпитаните в хода на процеса свидетели.

При така установеното съдът намира, че изплатеното от ответника – застраховател обезщетение от 50000 лв. не е еквивалентно като размер на преживените от ищеца Ж.т Р. душевни болки и страдания. Ето защо и съобразно установеното в практиката на съдилищата разбиране за справедлив размер на обезщетения за неимуществени вреди с такава тежест, претърпени по повод ПТП съобразно възприетия с чл. 52 от ЗЗД, принцип на справедливостта, необходимата сума, която ответникът следва да заплати на ищеца е в размер общо на 100000 /сто хиляди/ лева половината, от които вече са изплатени от застрахователя. Съдът намира горницата над така определената сума до претендирания размер от общо 200000лв. за неоснователна предвид установеното по делото обстоятелство, че през по голямата част от времето ищеца и загиналия му баща са пребивавали в различни държави, не са живели в едно домакинство и дори и да са поддържали дистанционно близки отношения един с друг няма как духовната връзка между тях да е била толкова силна, колкото се твърди без ежедневен близък контакт между тях.

Предвид изхода на делото, направеното искане и разпоредбата на чл. 78, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 38, ал. 2, и § 2а от ЗА, съдът намира, че следва да осъди ответника да заплати на процесуалният представител на ищеца сумата от 3550 лв. съобразно уважената част от исковите претенции представляваща част от адвокатско възнаграждение в размер на 10650 лв. изчислено съобразно разпоредбите на чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Предвид изхода на делото, направеното искане и разпоредбата на чл. 78 ал. 8 от ГПК, ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника сумата от 440 лв. разноски представляваща част от стойността на дължимото възнаграждение на юрисконсулт в размер на и 360 лв. и платен депозит за възнаграждение на вещо лице в размер на 300 лв.

Видно от представеното пълномощно /лист № 70 от делото/ ответникът „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО ЕВРОИНС“ АД, е бил представляван в процеса от юрисконсулт, което обуславя приложимостта на чл. 78, ал. 8 от ГПК, при определяне на дължимите деловодни разноски. Съгласно този текст „Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ, който пък препраща към текстовете на Наредба за заплащането на правната помощ приета с ПМС № 4 от 06.01.2006г. Съгласно чл. 25 от Наредбата за защита по дела с определен материален интерес възнаграждението е от 100 до 360 лв., като за дела с материален интерес над 10000 лв. /каквото е настоящото/ възнаграждението може да бъде увеличено с до 50 на сто от максимума. Предвид ниската фактическа и правна сложност на делото съдът намира за уместно да определи възнаграждение в максимален размер от 360 лв. без да го увеличава

допълнително.

Съобразявайки, че поради опущение съдът е дал ход на делото без да задължи ищеца предварително да плати държавна деловодна такса дължима съобразно цената на иска в размер на 6000 лв. съдът намира, че следва да осъди ищеца по реда на чл. 77 от ГПК, да внесе в приход на държавния бюджет по сметката на ОС – Силистра сумата от 4000 /четири хиляди/ лева държавна такса, съответно ответника следва да бъде осъден да плати по сметката на съда сумата от 2000 /две хиляди/ лева държавна такса съобразно уважената част от исковите претенции.

Водим от гореизложените съображения съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗД „Евроинс“ АД, ЕИК 121265113, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. Христофор Колумб № 43, да заплати на Ж. Л. Р., с постоянен адрес гр. Силистра, общ. Силистра, обл. Силистра, бул. "В. Т." №., обезщетение в размер на 50 000 лева /петдесет хиляди лева/, представляващо разлика между определения от съда справедлив размер от 100 000 /сто хиляди/ лева и изплатената вече от застрахователното дружество сума от 50 000 /петдесет хиляди/, за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания, в резултат на ПТП от 08.06.2017 г., при което е причинена смъртта на баща му Л. Р. Т., ведно със законната лихва върху претендираната главница 02.02.2022г. до датата на окончателното изплащане на обезщетението.

ОСЪЖДА ЗД „Евроинс“ АД, ЕИК 121265113, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. Христофор Колумб № 43, да заплати на адвокат А. С. Б. от АК - Силистра, личен номер на адвоката 1500010975, 3550 /три хиляди петстотин и петдесет/ лева адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА Ж. Л. Р., с постоянен адрес гр. Силистра, общ. Силистра, обл. Силистра, бул. "В. Т." № ..., да заплати на ЗД „Евроинс“ АД, ЕИК 121265113, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. Христофор Колумб № 43, 440 /четири стотин и четиридесет/ лева деловодни разноски.

ОСЪЖДА Ж. Л. Р., с постоянен адрес гр. Силистра, общ. Силистра, обл. Силистра, бул. "Велико Търново" № 58, да заплати в приход на държавния бюджет по сметката на ОС – Силистра сумата от 4000 /четири хиляди/ лева държавна такса.

ОСЪЖДА ЗД „Евроинс“ АД, ЕИК 121265113, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. Христофор Колумб № 43, да заплати в приход на държавния бюджет по сметката на ОС – Силистра сумата от 2000 /две хиляди/ лева държавна такса.

ОТХВЪРЛЯ исковете в останалата им част.

Решението подлежи на обжалване пред апелативен съд - Варна в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Окръжен съд – Силистра: _____